

Katolická akce – okresní výbor Plasy

1949–1951

Inventář

EL NAD č.: 1218

AP č.: 200

Martina Matušková
Plasy 2009

Obsah

Úvod:

I. Vývoj původce fondu	3
II. Vývoj a dějiny fondu	6
III. Archivní charakteristika fondu	7
IV. Stručný rozbor obsahu fondu	7
V. Záznam o uspořádání fondu a zpracování archivní pomůcky	7

Přílohy:

Příloha č. 1: Seznam použitých pramenů a literatury	8
Příloha č. 2: Seznam zkratk	9

Inventární seznam	10
--------------------------	----

Tiráž	12
--------------	----

I. Vývoj původce fondu

Komunistické vedení hned po únorovém převratu v roce 1948 usilovalo o podřízení si všech institucí občanské společnosti. Za jednoho z „vážných protivníků“ považovalo katolickou církev, která byla pevně semknutou a organizovanou institucí, jejíž řídicí orgány sídlily za hranicemi státu – ve Vatikánu. Komunistická moc se snažila přerušit církevní kontakty s Vatikánem a vytvořit „národní katolickou církev“ odtrženou od Říma.

Předsednictvo ÚV KSČ 25. dubna 1949 schválilo novou linii církevní politiky a opatření, navrhovaná ministrem spravedlnosti Alexejem Čepičkou, která směřovala k rozvratu církve, k izolaci jejích hodnostářů a ke konstituování národní církve. Šlo o opatření politického a administrativně mocenského rázu, spočívající v perzekuci různého druhu, např. likvidaci veškerého církevního majetku a katolických spolků, zrušení církevních škol, zakázání katolického periodického tisku a zavedení schvalovací povinnosti při shromažďování mimo kostel. Bylo rozhodnuto o zřízení sítě církevních referentů při okresních a krajských národních výborech a o rozšíření množství důvěrníků do všech míst, kde se nacházela fara.

Na schůzi předsednictva ÚV KSČ 25. dubna bylo také rozhodnuto o vytvoření „obrodného hnutí katolíků“, které by postupně pomáhalo uskutečňovat záměry strany v církevní oblasti a posilovat boj proti Vatikánu. Jméno hnutí ještě nebylo zvoleno, ale padl návrh, že by mohl být použit matoucí název Katolická akce. Toto označení se totiž již dříve používalo pro účast laiků na apoštolátu církve. Dlouholeté hnutí zřídil papež Pius XI. Encyklikou *Ubi arcano Dei*, vydanou 23. prosince 1922, a jeho smyslem bylo zapojit do činnosti církve pod vedením kněží a řeholníků i laiky za účelem prosazování katolických stanovisek ve společnosti.

Přípravou Katolické akce se zabývala tzv. „církevní šestka“, poradní komise ÚV KSČ, jejímiž členy byli ministr spravedlnosti Alexej Čepička, ministr informací Václav Kopecký, místopředsedové vlády Viliam Široký a Zdeněk Fierlinger, ministr zahraničí Vladimír Clementis a ministr školství Zdeněk Nejedlý, všichni členové předsednictva ÚV KSČ. Na její schůzi 1. června bylo rozhodnuto na základě zprávy, že kolem 320 kněží se vysloví pro Katolickou akci a s dalšími 200 se ještě jedná, urychlit ustavující shromáždění KA.

O státní Katolické akci se dozvěděli biskupové, kteří na tuto skutečnost reagovali na konferenci, konané 7. června v Olomouci. Po jejím skončení jednali o Katolické akci v budově internunciatury arcibiskup Josef Beran, olomoucký arcibiskup Josef Matocha, českobudějovický biskup Josef Hlouch a sídelní litoměřický biskup Štěpán Trochta s vatikánským charge d'affaires Verolinem. Dohodli se na tom, že osm kněží, které státní orgány chtěly postavit do čela Katolické akce, bude, přijmou-li funkci, okamžitě suspendováno z kněžského úřadu a exkomunikováno. Tyto informace neunikly StB, a tak z obavy před nepředvídatelnou reakcí věřících církevní šestka rozhodla neobsadit funkce zakládané organizace kněžími, ale jen laiky.

Ustavující slavnostní konference Katolické akce se konala 10. června 1949 v Obecním domě v Praze. Zúčastnilo se jí více než 300 osob, z toho 68 tzv. „vlasteneckých kněží“. Účastníci přijali Prohlášení, ve kterém byly shrnuty hlavní programové úkoly Katolické akce. Skutečný smysl organizace byl zastřen předstíraným zájmem o zintenzivnění náboženského a mravního života v církvi, úsilí o náboženskou výchovu dětí, péči o rozšíření katolického tisku, přičinění se o to, aby stát hmotně zajistil činnost církve a řešení poměru státu a církve v duchu soužití a spolupráce. Do čela výboru zvolili podle čerstvého rozhodnutí církevní šestky laika, operního režiséra Národního divadla Ferdinanda Pujmana, a generálním tajemníkem poslance Vojtěcha Töröka.

Ze shromáždění vzešly požadavky zřídit v krajích a okresech výbory Katolické akce s příslušnými sekretariáty, vydávat Katolické noviny jako orgán hnutí a pořádat na památných místech spojených se slovanskou, cyrilometodějskou tradicí národní poutě.

Ještě v den konání ustavující konference, tedy 10. června 1949, obdrželi krajští tajemníci

KSČ a NF ze svých ústředí pokyny pro získávání podpisů duchovních na Prohlášení Katolické akce. Následovala svým rozsahem a intenzitou nebývalá kampaň. Aktivisté obcházeli úřady, dílny, školy a sbírali podpisy pro Katolickou akci. Největší tlak byl vykonán na kněze. Mnoho podpisů bylo vylákáno podvodem.

Od 12. června byla v tisku uváděna jména kněží, kteří Prohlášení podepsali. Oficiálně bylo deklarováno 1770 podpisů, tisk zveřejnil přes 1000 jmen. Mnozí z těch, kteří podepsali, podmínili svůj souhlas souhlasem episkopátu, nebo připisovali dovětky „pod vedením biskupů“ apod. Mezi věřícím lidem nastalo po čtení tolika kněžských jmen pod Katolickou akcí zděšení. Brzy však vyšlo najevo, že podpisy byly získávány podvodně a v seznamech jsou uvedena i jména dávno zemřelých nebo vymyšlených kněží.

Naděje komunistických funkcionářů, že se Katolická akce stane základnou široké fronty věřících a kněží proti hierarchii, narazily brzy na opatření církevních hodnostářů. Už 10. června se konaly ve všech diecézích porady ordinářů s vybranými kněžími o dalších krocích. Církevní představitelé se snažili prostřednictvím osobních posílů, vikářů, děkanů i telefonicky odvracet jednotlivé duchovní od podpisu Prohlášení Katolické akce.

Čeští a slovenští biskupové se rozhodli k ráznému kroku. Své stanovisko vyjádřili v pastýřském listu „Hlas biskupů a ordinářů věřícím v hodinu velké zkoušky“, který byl schválen 15. června v Praze na tajné biskupské konferenci. Sbor biskupů prohlásil Katolickou akci za rozkolné hnutí, v němž každá účast musí být stíhána církevními tresty, její organizátoři a funkcionáři jsou exkomunikováni. To se však nemělo vztahovat na většinu kněží, kteří Prohlášení Katolické akce podepsali oklamáni a pod nátlakem, ale zachovávali oddanost církvi a biskupům. Vyobcováním z katolické církve pohrozili biskupové též duchovním a laikům, kteří se zúčastní zakládání krajských, okresních nebo farních Katolických akcí nebo vstoupí do jejich výborů. Za nekatolické prohlásili biskupové Katolické noviny vydávané Katolickou akcí a zakázali jejich četbu, přechovávání a rozšiřování.

Představitelé komunistické moci se snažili čtení pastýřského listu v kostelích zabránit, a tak funkcionáři obcházeli duchovní a pod nátlakem od nich žádali slib, že nebudou list číst. Na pokyn ministerstva vnitra upozorňovaly bezpečnostní orgány kněze, že rozšiřování obsahu listu zakládá skutkovou podstatu trestného činu. V neděli 19. června na přenesený svátek Božího těla nakonec list přečetla pouze třetina kněží, mnozí z nich ještě proto, že se jim nedostalo varování. Četli ho však i duchovní, kteří byli upozorněni, a tím se podle komunistů dopustili porušení zákona.

Situace na plaském okrese byla obdobná jako v celé republice. Podle hlášení církevního tajemníka Václava Jindry, který byl povinen zasílat zprávy o situaci na okrese na Krajský národní výbor v Plzni, většina kněží pastýřský list 19. června nečetla, protože ještě před církevními obřady dostala odvolací list konzistoře. Pastýřský list byl čten navzdory varování příslušníky SNB a MAV NF pouze ve Chřívci mlecickým farářem Bohuslavem Štvánem, v Potvorově farářem Poustkou a v Žebnici farářem Kálalem, tito duchovní totiž ještě nedostali odvolací list. Ten jim přišel až před polednem, a tak při dalších obřadech už pastýřský list nečetli.

Biskupové sestavili v tajnosti nový pastýřský list, ve kterém stručněji zopakovali v podstatě to, co obsahoval ten první. Desítky dobrovolných kurýrů doručily pak pastýřský list osobně do všech farností v republice. Na plaském okrese byl list čten podobně jako po celém Československu 26. června na přenesený svátek Petra a Pavla ve dvou třetinách farností duchovními bez komentáře.

Bezprostředně po ustavení Katolické akce se konaly krajské a okresní konference „věřících“, na nichž se tvořily krajské a okresní výbory Katolické akce. Ustavující schůze Katolické akce na plaském okrese se konala 8. července 1949 na radnici v Plasích. Zúčastnilo se jí 61 osob. Z kněží byli přítomni Jaroslav Rauwolf z Obory a Prokop Skořepa z Nečtin. Po zahájení skladbou „Ave Maria“ v podání místního houslového dua Belbl – Nosálek a modlitbou Otče náš, vedenou farářem Rauwolfem z Obory, všechny přivítal předseda přípravného výboru Katolické akce JUDr. Miroslav Pytlík, pracovník ONV v Plasích. Hlavní referent, zástupce Krajského výboru Katolické akce, p. Vavřinec promluvil o významu Katolické akce, historii římskokatolické církve a Cyrilu a

Metodějovi v komunistickém pojetí. Byl zde zvolen okresní výbor v čele s předsedou Jaroslavem Vavříkem, ředitelem dřevařských závodů z Plas. Jednatel se stal dr. Miroslav Pytlík, který byl i členem Krajského výboru Katolické akce v Plzni a zodpovídal za situaci na plaském okrese. Za členy výboru byli kromě jiných vybráni nadlesní Vilém Lašek z Plas, Josef Štroner, úředník Okresní spojitelný a záložny v Kralovicích, státní lesní hajný Vojtěch Smrž a vdova Marie Soukupová, žena v domácnosti z Plas.

Katolická akce na plaském okrese prozatím nevyvíjela žádnou činnost. Žně a celá letní sezóna nebyly ideálním obdobím pro agitaci. K pasivitě přispívalo i to, že ani měsíc po vyhlášení Katolické akce neměli komunisté stanoveny její hlavní úkoly. Teprve v průběhu července byl sestaven pracovní program. Počáteční aktivita členů spočívala v organizování výborů a v osobním přesvědčování, že ze strany státu nejde o zasahování do náboženských věcí. Během schůzí okresního výboru bylo neustále zdůrazňováno, že úlohou okresního výboru je především „*docházet na vesnice a uvědomovat věřící lid*“. K „*uvědomovací kampani*“, při které „*bude poukazováno na nepřátelskou politiku Vatikánu*“, vybízel i krajský výbor Katolické akce při své schůzi 8. října 1949. Dále je podle zápisu okresní výbor Katolické akce vyzýván k rychlému organizování schůzí. „*Zodpovědnost za zřízení farních výborů je přiřknuta bratru dr. Pytlíkovi. Je nutné urychleně zřídit farní výbory v Oboře, Nečtinech, Dolní Bělé, Manětíně a v Kralovicích. Aby nenastalo přetížení jedné osoby, tedy zvolí si dr. Pytlík z členů KA pro každý farní výbor jednoho, který se bude o správný chod jeho starati. Farní výbory musí pracovat svorně s místními národními výbory. Okresní výbor KA musí schůzovati aspoň jednou měsíčně.*“

Dále měla být vytvořena síť kolportérů Katolických novin, tiskového orgánu hnutí, kteří by konali nábořky ve farnostech a získávali nové odběratele. To se řešilo na schůzi Okresního výboru Katolické akce v Plasích 29. října 1949: „*Navrženým kolportérům katolického tisku budou předány letáky, s požádáním, aby je rozdali v katolických domácnostech a sebrané přihlášky k odběru tisku, aby odevzdali některému členu výboru.*“ Na této schůzi bylo také jednomyslně usneseno „*zásadně ustavovati farní výbory tak, že se svolá, nejlépe v neděli dopoledne po mši svaté, veřejná schůze katolíků, na které bude přednesen krátký referát a přítomným se předloží farní výbor ke schválení. Vzhledem však k probíhajícím akcím v rámci dnů Československo-sovětského přátelství a konání podzimních zemědělských prací usneseno přeložiti tyto akce až ke konci listopadu a na měsíce další, aby byla zajištěna větší pravděpodobná účast.*“

Ustavování místních výborů Katolické akce bylo zahájeno až počátkem roku 1950. Dne 28. ledna 1950 byl ustaven Místní výbor KA v Dolní Bělé v čele s rolníkem Antonínem Kupkou z Dražně. V hostinci „U Rottů“ v Plasích byl 16. února 1950 založen za účasti 32 osob plaský místní výbor KA, jehož předsedou se stal Richard Ešner. V Oboře byl místní výbor KA utvořen 18. února 1950 ve zdejší hostinci, přítomno bylo 34 osob. Předsedou se stal oborský farář Jaroslav Rauwolf, podle církevního tajemníka „*jeden z nejlepších duchovních na okrese*“. Dne 4. března 1950 byl ustaven Místní výbor KA v Nečtinech. Podobně jako v Oboře byl za předsedu vybrán místní duchovní – Prokop Skořepa.

Zakládání dalších místních výborů probíhalo zoufale pomalu. Na konci února 1950 Okresní výbor Katolické akce v Plasích informuje krajský výbor KA: „*Nyní plánujeme nábor na dalších farnostech, kde dosud výbory založeny nejsou, musíme ale na žádost MAV NF s tímto poněkud posečkat, ježto pracují nyní na zaktivování jarních polních prací a žádají nás, abychom v tuto dobu ponechali volné pole působnosti pro toto organizování, neopomeneme ale, jakmile vhodná doba nastane, oné povinnosti naší bez průtahů učiniti zadosť.*“

Pro vyvíjení větší aktivity okresního výboru chyběli především lidé ochotní tuto práci vykonávat. Těžko se hledala náhrada za odstoupivšího jednatele Berga. Stále obtížněji se získávali věřící ke spolupráci. Přispíval k tomu i vývoj událostí.

V průběhu roku 1949 byly připraveny zákony, které s definitivní platností zakotvily naprostou podřízenost církví vůči státu, schválilo je Národní shromáždění dne 14. října 1949. Zákonem č. 217/1949 Sb. byl zřízen Státní úřad pro věci církevní, zákonem č. 218/1949 Sb., o

hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem, byl kodifikován podřízený vztah církve vůči státu. Tento zákon navázal působení duchovních všech církví bezpodmínečně na státní souhlas a stát převzal na sebe veškeré hospodářské závazky spojené s činností církví – platy duchovních, opravy budov, samotný výkon kultu. Od 1. ledna 1950 bylo církvím odebráno vedení matrik, které převzaly národní výbory. Režim postupně internoval všechny sídelní biskupy a inscenoval monstrprocesy. Perzekuce postihly i řadu kněží na plaském okrese.

Na základě nových církevních zákonů v lednu 1950 začalo skládání slibů věrnosti duchovními. Ten nebyl novinkou spojenou s komunistickým režimem. Byl zakotven již v modu vivendi z roku 1928. Duchovní z okresu Plasy slib skládali v místnosti zvláště k tomu upravené a oddělené od ostatního úřadování v budově ONV dne 18. a 19. ledna 1950 za účasti místopředsedy ONV Jaroslava Koči.

K větší oblibě Katolické akce mezi občany v menších obcích nepřispívala ani zemědělská politika, zvláště nastupující plánování, což dokládá opět zpráva církevního tajemníka Václava Jindry z počátku června 1950: „*Celý okres je převážně zemědělský, a proto také nyní učiněním tlaku na vesnici se stupňuje, aby se utvořily plány prací žňových, stává se, že občané v těch farnostech, kde není kněz vlastenec, s daleko větším odporem přijímají zavedení tohoto tak nutného plánování. Výsledek toho je, že chodí nyní daleko více lidí do kostela, než ještě před rokem, zvláště se to projevuje ve farnostech v Potvorově, Křečově a ve Strážišti, kde navštěvuje kostel mnoho zemědělců poměrně mladých.*“

Okresní výbor Katolické akce v Plasích nevyvinul větší samostatnou činnost. Katoličtí laici hnutí navzdory výhrůžkám odmítali podporovat. Zřizovat výbory Katolické akce se nedařilo, byť v prosinci 1950 byly provedeny náборы ve Dřevci, Bučku a Všehrdech, v lednu 1951 byl naplánován nábor v Liblíně. Podobně jako v jiných oblastech byla i zde na Plasku funkčnost výboru založena na aktivitě jeho předsedy. Poté, co v lednu 1951 Jaroslav Vavřík onemocněl a vzdal se funkce, výbor začal stagnovat.

Komunistické vedení, které nejprve Katolickou akci chápalo jako základnu pro provádění své proticírkevní politiky a všestranně ji materiálně, propagačně, finančně i politicky podporovalo, záhy zjistilo, že nezískala výraznější podporu. Nestala se hnutím a už vůbec ne hnutím v rámci katolické církve a svůj hlavní úkol – vyvolat rozkol uvnitř církve – kvůli naprosté nedůvěryhodnosti nesplnila, a tak přestala být preferována. Nižší organizace se většinou vůbec nepodařilo založit. Zatímco ještě na pozvánce na krajskou konferenci v Plzni, která se konala 13. července 1950, se objevuje citát: „*Vyvstala Katolická akce, kterou proklel Vatikán a biskupové, ale která existuje a bude existovat dál*“, byla organizace zanedlouho tiše rozpuštěna – zanikla v roce 1951.

II. Vývoj a dějiny fondu

Fond Katolická akce – okresní výbor Plasy je tvořen písemnostmi vzniklými z činnosti organizace, která na plaském okrese krátce fungovala v polovině 20. století, a to v letech 1949–1951. Archiválie byly nalezeny ve Státním okresním archivu Plzeň-sever mezi písemnostmi fondu Okresní národní výbor Plasy při jeho pořádání v roce 2008.

Písemností okresního výboru Katolické akce v Plasích se mezi materiály ONV Plasy pravděpodobně dostaly v lednu 1951, kdy předseda okresního výboru Katolické akce Jaroslav Vavřík dlouhodobě onemocněl, vzdal se tedy funkce předsedy a korespondenci organizace předal okresnímu církevnímu tajemníkovi Václavu Jindrovi. Zanedlouho po zotavení se ze své nemoci, v dubnu 1951, se Jaroslav Vavřík opět ujal funkce předsedy, ale písemný materiál už zůstal uložen ve spisovně okresního národního výboru v budově plaského konventu.

III. Archivní charakteristika fondu

Fond Katolická akce – okresní výbor Plasy je označen názvem, který se používal v průběhu krátké existence organizace. Fondy organizací Katolické akce se v písemnostech archivů objevují ojediněle. Podle celostátní databáze PEVA se vyskytuje fond tohoto druhu pouze ve Státním okresním archivu v Semilech – Katolická akce – okresní výbor Jilemnice z let 1949–1951 o celkovém rozsahu 0,01 bm.

Pořádání a inventarizace fondu proběhly na základě rámcových pravidel pro zpracování archivního materiálu (Metodické návody a instrukce pro zpracování archivního materiálu. SAP X, 1960, č. 2, s. 215 – 310) a platné metodiky SOA v Plzni (Vnitřní směrnice ředitele SOA v Plzni pro zpracování, posuzování, schvalování a evidenci archivních pomůcek ve Státním oblastním archivu v Plzni: Interní předpis č. 4/2006 ze dne 24. ledna 2006).

Fond obsahuje převážně spisový materiál. Spisy jsou rozděleny podle obsahu a v jejich rámci chronologicky (zápis z okresní konference, zápis ze schůze okresního výboru, spisy řazené chronologicky a koncepty projevů). Do skupiny „jiné archiválie“ byly zařazeny plakát „Pokoj lidem dobré vůle“ a na ukázkou jedno dochované číslo ideového měsíčníku pro pracovníky KA „Naše spolupráce“.

Při inventarizaci se v rámci fondu, jehož rozsah činí 0,12 bm, neprováděla vnitřní skartace. Všechny archiválie jsou psány pouze v českém jazyce. Současně byla podle přílohy č. 3 zákona č. 499/2004 provedena kategorizace archiválií. Všechny písemnosti byly zařazeny do II. kategorie. Fyzický stav archiválií je vcelku vyhovující, restaurátorský nebo konzervátorský zásah není zapotřebí.

IV. Stručný rozbor obsahu fondu

Dochované archiválie poskytují doklady o fungování okresního výboru Katolické akce na plaském okrese. Fond je také spolu s písemnými materiály ve fondech Okresní národní výbor Plasy (spisy církevního tajemníka) a Národní fronta – okresní výbor Plasy cenným informačním zdrojem o vývoji církevně-politické situace na plaském okrese na počátku 50. let 20. století.

V. Záznam o uspořádání fondu a zpracování archivní pomůcky

Fond Katolická akce – okresní výbor Plasy, vymezený léty 1949–1951, uspořádala a inventář k němu vyhotovila archivářka Martina Matušková. Fond byl inventarizován v listopadu 2008 ve Státním okresním archivu Plzeň-sever se sídlem v Plasích. Čistopis inventáře v březnu 2009 vypracovala Martina Matušková.

Plasy 13. března 2009

Martina Matušková

Seznam použitých pramenů a literatury

Státní okresní archiv Plzeň-sever v Plasích

Okresní národní výbor Plasy /nezpracováno/, spisy církevního tajemníka 1949–1950.

Národní fronta – okresní výbor Plasy, N 18.

Babička, Václav. Vývoj katolické religiozity v českých zemích v letech 1949–1989 (na základě zjišťování Státního úřadu pro věci církevní a Ministerstva kultury – sekretariátu pro věci církevní). *Sborník archivních prací*, 2005, roč. 55, č. 2, s. 379–506.

Balík, Stanislav – Hanuš, Jiří. *Katolická církev v Československu 1945–1989*, Centrum pro studium demokracie a kultury, Brno, 2007.

Cuhra, Jaroslav. KSC, stát a římskokatolická církev (1948–1989). *Soudobé dějiny*, Praha, 2001, roč. 8, č. 2–3, s. 267–293.

Hartmann, Jan – Svoboda, Bohumil – Vaško, Václav. *Kardinál Tomášek: svědectví o dobrém katechetovi, bojácném biskupovi a statečném kardinálovi*. Zvon, Praha, 1994.

Juřák, Petr. Katolická akce v Olomouckém kraji. *Olomoucký archivní sborník*, Olomouc, 2005, roč. 3, s. 126–154.

Kaplan, Karel. *Československo v letech 1948–1953: zakladatelské období komunistického režimu*. 2. část. Státní pedagogické nakladatelství, Praha, 1991.

Kaplan, Karel. *Stát a církev v Československu v letech 1948–1953*. Doplněk, Brno, 1993.

Kaplan, Karel. *Těžká cesta: spor Československa s Vatikánem 1963–1973*. Centrum pro studium demokracie a kultury, Brno, 2001.

Kardinál Josef Beran 29. 12. 1888–17. 5. 1969. Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří, 1999.

Katolická akce. Tiskový odbor Katolické akce, Praha, 1949.

Kolouch, František. *Arcibiskup Josef Beran 1946–1950*. Bakalářská práce, Univerzita Karlova v Praze – Katolická teologická fakulta, Praha, 2006.

Svoboda, Bohumil – Polc, Jaroslav V. *Kardinál Josef Beran: životní příběh velkého vyhnance*. Vyšehrad, Praha, 2008

Vaško, Václav. *Dům na skále: církev zkoušená/1*. Kostelní Vydří, 2004.

Vaško, Václav. *Dům na skále: církev bojující/2*. Kostelní Vydří, 2007.

Vaško, Václav. *Neumlčená: Kronika katolické církve v Československu po druhé světové válce*, Zvon, Praha, 1990.

Příloha č. 2

Seznam zkratk

AV	Akční výbor
d. p.	Důstojný pán
Inv. č.	Inventární číslo
KA	Katolická akce
KSČ	Komunistická strana Československa
MAV NF	Místní akční výbor Národní fronty
MNV	Místní národní výbor
NF	Národní fronta
ONV	Okresní národní výbor
OV KA	Okresní výbor Katolické akce
Sb.	Sbírka zákonů
SNB	Sbor národní bezpečnosti
SOA	Státní oblastní archiv
SOkA	Státní okresní archiv
StB	Státní bezpečnost
ÚV KSČ	Ústřední výbor Komunistické strany Československa

Inventární seznam

Název archivní pomůcky: Katolická akce – okresní výbor Plasy
Časový rozsah: 1949–1951
Počet evidenčních jednotek: 3 (1 karton, 2 jiné archiválie)
Počet inventárních jednotek: 6
Rozsah v bm: 0,12 bm (kartony – 0,11 bm, jiné archiválie – 0,01 bm)
Stav ke dni: 13. 3. 2009
Zpracovatel fondu: Martina Matušková
Zpracovatel archivní pomůcky: Martina Matušková
Počet stran: 12
Počet exemplářů: 4
Schválila: Martina Matušková
dne 13. 3. 2009 – č. j. SOAP/060-144/2009